

[Malchau.]

danske Mænd og Kvinder i Ulykke og forraadt deres Fædreland.

Frø af Ugræs er føjet over Danmarks Hegn; de har spiret, derfor maa der luges. Ukrudtet maa tages op, og det med Rode, der maa foretages en Hovedrengøring, der maa ske en til Bunds gaaende Udrensning, saa Danmarks Hus atter kan blive skinnende rent og Luften igen klar.

Sandhed og Ret er nu paa ny sat i Højsædet som før 9. April 1940, og ved Behandlingen af disse Lovforslag og senere, naar de skal føres ud i Livet, gælder det ene og alene om, at Retfærdigheden sker Fyldest. De skyldige skal straffes, og de skal straffes haardt uden Hensyntagen til høj eller lav, men til Retfærdigheden først og sidst, som det altid har været Sæd og Skik her til Lands.

Der har været udtalt nogen Kritik i Anledning af disse Lovforslags Fremkomst paa Rigsdagen saa længe efter Landets Befrielse, og heldigt vilde det selvfølgelig have været, om Fremsættelsen og Vedtagelsen kunde være sket paa et tidligere Tidspunkt. Grunden til, at dette ikke har fundet Sted, er blevet omtalt og debatteret i det andet høje Ting, og der er derfor i og for sig ikke Grund til at komme ind herpaa. Da min Partifælle, det konservative Folkepartil Ordfører i det andet høje Ting, Hasles Navn har været fremdraget i Dag i denne Forbindelse, vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa en Udtalelse af Hr. Hasle i Folketingets Møde i Gaar, Folketingstidenden Sp. 235, hvor Hr. Hasle bl. a. siger: „I den Anledning vil jeg gerne præcisere, at min Andel i Forhandlingerne var af juridisk og ikke af politisk Natur, og at jeg ikke havde Kendskab til de politiske Forhandlinger.“ Det drejer sig her om de Forhandlinger, der fandt Sted vedrørende disse Lovforslag, før Kapitulationen af de tyske Styrker i Danmark fandt Sted. Jeg skal kun paapege, at Forslag af saa vidtrækkende Omfang og saa alvorlig Karakter som disse naturligvis kræver den mest omhyggelige Forberedelse og indgaaende Overvejelse.

Forslagene vil sikkert faa en let Gang gennem Rigsdagen, idet vi selvsagt alle er lige interesserede i en hurtig Gennemførelse af den paakrævede Skærpelse af Straffe- foranstaltningerne; saaledes er i hvert Fald dtillingen inden for det Parti, jeg har Sen Ære at repræsentere, og det samme gælder utvivlsomt alle de øvrige Partier.

Det er ikke nemt for mig ved denne Lejlighed at sige noget, som ikke er sagt i Forvejen, og det er unyttigt for mig i Enkelt-

heder at gennemgaa Lovforslagene, efter at de har været belyst saa grundigt, som Tilfældet er her i Dag, af to forhenværende Ministre, det ærede Medlem Hr. Steincke og det ærede Medlem Hr. Rytter. To Ting er der, som særlig har været fremme i Debatten vedrørende disse Lovforslag, baade her i Rigsdagen og uden for den. Det er for det første Spørgsmaalet om at give Straffebestemmelserne tilbagevirkende Kraft. Grundloven indeholder ikke noget direkte Forbud herimod, men der findes ogsaa uskrevede Love, og det er i hvert Tilfælde i Overensstemmelse med dansk Retsbevidsthed ikke at gøre noget saadant, ligesom det ogsaa i Straffelovens § 3 siges, at skærpene Straffelove ikke maa anvendes med tilbagevirkende Kraft. Men ekstraordinære Forhold kan berettigede til at træffe ekstraordinære Foranstaltninger, naar Anledning dertil gives, og ingen kan vel være i Tvivl om, at kunde vi i Besættelsestiden have gjort det, havde vi haft Magt, som vi havde Agt, vilde vi ogsaa paa dette Omraade have gennemført de nødvendige Lovændringer; men bundne og kneblede som vi var, var vi hindrede deri, og derfor kan der efter min Mening ingen Betænkelighed være ved nu at fravige det hævdevundne Princip, naar Grundene dertil er saa tvingende, som Tilfældet er her.

Hvad Indførelsen af Dødsstraf angaar, er der fra adskillige Sider anført alvorlige Betænkeligheder herimod. Borgerlig Straffelov af 1930 kender ikke Dødsstraf, og i øvrigt er det over 50 Aar siden, den sidste Dødsdom fuldbyrdes her i Landet. Saa vidt jeg erindrer, er der i det hele siden 1866 kun fuldbyrdes 4 Dødsdomme. Ganske vist sagde Griffenfeld, da Dødsdommen over ham blev ændret til livsvarigt Fængsel: Denne Naade er værre end Straf, men set med mine ikke-juridiske Øjne er det alligevel værd at overveje, om man ikke burde gennemføre Dødsstraffen i al Almindelighed, naturligvis kun for ganske særligt grove Forbrydelser. I hvert Fald er jeg, og mit Parti med mig, ganske enig i, at Dødsstraf i denne Forbindelse maa være paa sin Plads. En saakaldt dansk Mand med mange Landsmænds Liv paa sin Samvittighed kan ikke straffes paa anden Maade, hvis Retsbevidstheden og Retfærdigheden skal ske Fyldest. Ogsaa set paa Baggrund af Bibelens Ord er dette Standpunkt forsvareligt. Øvrigheden, det vil sige Staten, skal straffe, den har Ret og Pligt dertil, saa Respekt for Menneskeliv bevares, saa Begreberne Ret og Uret ikke forfuskes. Vel maa vi ikke lade os smitte af den Atmosfære, mættet med Raahed og Lovløshed,